هو العلیم

صلوات محیی الدّین بر حضرت صدّیقه کبری سلام الله علیها

برگرفته از کتاب «معاد شناسی، جلد ۱۰»
حضرت علامه آیة الله حاج سید محمدحسین حسینی طهرانی
قدّس الله سرّه

وَ (صَلَواتُ اللهِ وَ مَلَآئِكَتِهِ وَ حَمَلَةِ عَرْشِهِ وَ جَميعِ خَلْقِهِ مِنْ أَرْضِهِ وَ سَمآئِهِ) عَلَى الْجَوْهَرَةِ الْقُدْسيةِ فى تَعَينِ الإنْسيةِ.

صورَةِ النَّفْسِ الْكلّيةِ، جَوادِ الْعالَمِ الْعَقْليةِ، بَضْعَةِ الْحَقيقَةِ النَّبَويةِ، مَطْلَعِ الانْوارِ الْعَلَويةِ، عَينِ عُيونِ الاسْرارِ الْفاطِميةِ.

النّاجيةِ الْمُنْجيةِ لِمُحِبّيها عَنِ النّارِ. ثَمَرَةِ شَجَرَةِ الْيقينِ، سَيدَةِ نِسآءِ الْعالَمينِ. الْمَعروفَةِ بِالْقَدْرِ، الْمَجْهولَةِ بِالْقَبْرِ. قُرَّةِ عَينِ الرَّسولِ، الزَّهْرآءِ الْبَتولِ؛ عَلَيها الصَّلَوةُ وَ السَّلامُ.[1]

«درود و تحیات بی شائبه خداوند، و فرشتگان او، و حاملین عرش او، و جمیع عالم آفرینش او، از زمینی او و آسمانی او، بر آن پاکیزه گوهر قدس باد، که با تجرّد قدسیه در هیئت انسیه، عالم بشریت را زینت داده است.

آن حقیقت طاهره، خود صورت نفس کلّی و بخشنده و نیرو آورنده عالم عقلی است. پاره ای از حقیقت احمدی، و مَطلَع و مَشرِق انوار علوی است. و اصل و منبع سرچشمه‌های اسرار مکنونه فاطمی است.

رستگار و آزاد کننده محبّین خود از آتش است، و جوهره ثمره درخت معرفت و یقین، و بزرگ بانوی بانوان عالمین. قدرش معلوم و معروف، و قبرش پنهان و مجهول است. نور دیده رسول اللهَ، و نام گرامی و لقب سامی‌اش فاطمه زهراء، و بتول عذراء است؛ که درود و سلام خدا بر او باد.[2]

---

[1] جزو صلوات معروفه محیی الدّین عربی است که ملا محمّد صالح موسوی خلخالی آنرا ترجمه و شرح کرده، و در قطع جیبی بنام «شرح مناقب» به طبع رسیده است؛ ص ۱۷۱ و ۱۷۲.

[2] معاد شناسی، ج۱۰، ص ٦٦.